

Escalfant motors...

Som a la primavera del 99. S'acosten moments d'un gran simbolisme: el canvi de segle, el canvi de mil·lenni; i dues sensacions contradictòries recorren el cos social. D'una banda, una certa eufòria per quan veurem el tombant del segle i del mil·lenni, celebrarem grans festes i brindarem més intensament que mai per la felicitat en el tercer mil·lenni...; de l'altra, una certa inquietud amb l'efecte 2000 al davant, la guerra dels Balcans, la fam al món, els dictadors sense jutjar...

Els professors de matemàtiques no som aliens al món, a la realitat que ens envolta. Ben al contrari, ens hi sentim plenament immersos, perquè l'àrea del coneixement que conreem ens du a mirar el món amb ulls matemàtics. La Matemàtica, que segons el diccionari és la "ciència de la quantitat i de la forma", és present a totes i cadascuna de les activitats humanes. És la ciència més humana de totes les ciències, malgrat que de vegades sembla que alguns s'esforcen a distanciar-la de la realitat fins al punt que els alumnes, els aprenents de Matemàtica, no li acaben de veure la presència i l'aplicació.

I és que, com deia Dylan, els temps estan canviant. Cada vegada més, apareixen racons i tallers a Primària, crèdits a ESO i treballs de recerca a Batxillerat en què la Matemàtica s'aplica a la realitat: a la premsa, a l'art, a l'economia, a les finances, a crear models per a estudis d'altres ciències. L'Estadística, la Geometria, la relació amb altres àrees, a poc a poc van guanyant terreny.

L'ambient creat en escoles i instituts entorn de les activitats de la **FEEMCAT**, del *Fem Matemàtiques 1999*, amb prop de 3.000 alumnes treballant en el que podem anomenar un ambient de resolució de problemes ho demostra; a les proves *Cangur*, organitzades per la **Societat Catalana de Matemàtiques**; al *Matemàgnum*, pendents de celebrar-lo; al dia a

dia del treball de milers de professors i professores de Matemàtiques que revisen la seva feina, innoven materials, mètodes, estils, currículums, de vegades amb la incomprensió de part de la societat que els envolta.

Però no només en els centres educatius d'Infantil, Primària i Secundària, també a les Universitats, s'obre pas una manera de veure les Matemàtiques com una ciència lligada a l'activitat humana: el cycle de conferències sobre les bases matemàtiques de la civilització tecnològica, organitzat pel **Centre de Recerca Matemàtica**, ho demostra.

S'acosta el 2000: l'*Any Mundial de les Matemàtiques*. La **FEEMCAT** organitza el *Congrés d'Educació Matemàtica-cem2000*, a més d'altres esdeveniments, com l'*Olimpíada Estatal*. Ja estan constituïts i han començat a treballar els comitès –l'Assessor, amb presència internacional i nacional, i el de Programa; el Comitè Organitzador ja fa gairebé un any que hi està treballant– amb la doble finalitat d'aconseguir que el *cem2000* sigui un punt de trobada i d'intercanvi de tothom qui treballa en Educació Matemàtica a Catalunya; però també per aconseguir que es faci realitat un gran debat entre la Societat i l'Educació Matemàtica, establint un diàleg per respondre una pregunta: *què es demana avui dia a l'Educació Matemàtica?* Tenim per davant 15 mesos intensos de preparació i organització que han de cristal·litzar en la primera setmana de juliol del 2000. Tot un repte.

De vegades diuen que la Matemàtica viu en una torre d'ivori: no és cert. La Matemàtica és arreu, en cada activitat humana. Veure-la, descobrir-la, només depèn dels ulls amb què es vulgui mirar. Els professors de Matemàtiques hem d'ajudar a estimar-la, i només s'estima allò que es coneix. El 2000 és una bona oportunitat de fer-ho.